

FYLKESMANNEN I FINNMARK
Kommunalavdelingen

FINNMÁRKKU FYLKKAMÁNNI
Gieldaossodat

Justis- og politidepartementet
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

JUSTISDEPARTEMENTET	
27. SEP. 2004	
SAKSNR.:	200401096
AVD/KONT/BEH:	RBA B-R/ ISW
DOK.NR. 39	ARKIVKODE: 625

Deres ref

Deres dato
27.05.2004

Vår ref
Sak 2004/2329
Ark

Vår dato
24.09.2004

Saksbehandler/direkte telefon: Charles Petterson - 78 95 03 31

Høring - Utredning om forenkling og effektivisering av nødmeldetjenesten

Vi viser til brev av 27.05.2004.09.23

Fylkesmannen i Finnmark har følgende uttalelse til utredning og forenkling og effektivisering av nødmeldetjenesten.

Reduksjon i antall nødnummer

En reduksjon i antall nødnummer støttes av Fylkesmannen i Finnmark. 112 bør innføres som eneste nødnummer. Dette vil føre til at Norge kommer på linje med de andre nordiske landene. I tillegg bør publikum tilbys et landsdekkende femsifret servicenummer til bruk for andre henvendelser.

Organisering av felles tjenester

Nødmeldetjenestens oppgaver bør organiseres som en fellestjeneste for alle de tre nødetatene. Dette vil etter fylkesmannens oppfatning gi en bedre samordning mellom nødetatene, økt tilgjengelighet for publikum, samt størst effektiviseringsgevinst.

Organisatoriske tiltak

Nødmeldetjenesten bør etableres som en ny offentlig etat, slik som en har valgt i Finland.

Antall sentraler

Fylkesmannen i Finnmark kan ikke støtte konklusjonen om at det i hver sentral bør være minst 500.000 innbyggere. Et slikt minimum betyr at selv hele Nord-Norge har for lite innbyggere til å utgjøre en sentral.

I utredningen pekes det på at en i Finland vurderer å redusere antall sentraler til tross for at det i dag kun er 13 sentraler. Dette blir brukt som argument for at en også i Norge bør redusere antall sentraler kraftig. Fylkesmannens oppfatning er at de geografiske forholdene i Norge skiller seg betraktelig ut fra Finland og Danmark. Det er derfor ikke helt riktig å sammenligne forholdene i Norge med disse landene. En sentral som strekker seg fra Nord-

Trøndelag til Finnmark vil kreve at operatørene har særdeles gode geografi kunnskaper. Fylkesmannen gjør justisdepartementet oppmerksom på at avstanden mellom for eksempel Steinkjer og Vardø er 1818 km. Til sammenligning er avstanden mellom Oslo og Trondheim 502 km.

I Nord-Norge må også de språklige forholdene være et viktig kriterium for antallet sentraler. Det må være et krav at operatørene har en samisk språkkompetanse som omfatter minimum tre samiske språk; sør – samisk (i midtre/søndre Nordland), Luleå samisk (i nordre nordland) samt Nord-samisk (i Troms og Finnmark).

Fylkesmannen i Finnmark er av den oppfatning at det på bakgrunn av de geografiske og språklige forhold må etableres to nødmeldesentraler i Nord-Norge. En for Nordland (og eventuelt Nord-Trøndelag) og en for Troms og Finnmark.

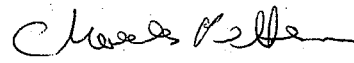
Sentralen for Troms og Finnmark må lokaliseres i Hammerfest.

Andre tiltak

Fylkesmannen i Finnmark gjør justisdepartementet oppmerksom på at det ikke bare eksisterer et samisk språk. Det er derfor ikke riktig å kun stille krav om at operatørene må kunne samisk. Kravet om samisk på spesifiseres til minimum å kunne Nord-samisk i Troms og Finnmark, Luleå-samisk i Nordre Nordland og Sørsamisk fra Helgelandskysten og sørover. Bakgrunnen til en slik spesifisering av språkkravet er at de ulike samiske språkene skiller seg så pass mye fra hverandre at det ikke er mulig å forstå hverandre.

Med hilsen

Henry O. Søderholm
fylkesberedskapssjef

Charles Petterson
rådgiver